

Yeni Ahit Hristiyan Bakış Açısından İslam'ın Kapsamlı Bir Eleştirisi

Bu belge, İslam (Kuran'da sunulduğu şekliyle) ve Yeni Ahit Hristiyanlığı (İncil'de olduğu gibi) arasındaki çelişkiler ve Kur'an'ın kendi içindeki iddia edilen tutarsızlıklar hakkındaki tartışmalardan elde edilen temel noktaları derleyip sentezlemektedir. Analiz, yalnızca bahsedilen kutsal metinlerden yola çıkarak, uzlaşmaz farklılıkları ve potansiyel kusurları vurgulamaktadır. İslam alimleri bu sorunları çözmek için yorumlar sunarken (örneğin, nesih veya bağlam yoluyla), bu eleştiri Yeni Ahit bakış açısını benimseyerek, Kur'an'ın iddialarını İsa merkezli İncil vahiyinden sapmalar olarak ele almaktadır.

1. Kur'an ve Yeni Ahit Arasındaki Temel Çelişkiler

Bu noktalar, Kur'an'ın Yeni Ahit doktrinleriyle doğrudan çeliştiği veya bunları yeniden yorumladığı, sıklıkla Hristiyan inançlarını yozlaşma olarak gösterdiği (örneğin, Sure 2:79) temel farklılıkları ortaya koymaktadır. Hristiyan bakış açısından bu, Kur'an'ı yerleşik vahyi değiştiren daha sonraki bir metin olarak konumlandırır.

İsa'nın Doğası ve Tanrısallığı

- Yeni Ahit (İncil): "Başlangıçta Söz vardı, Söz Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı idi... Ve Söz beden aldı ve aramızda yaşadı." (Yuhanna 1:1, 14) "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi; öyle ki, O'na iman eden herkes yok olmasın, sonsuz yaşamı elde etsin." (Yuhanna 3:16) "Ben ve Babam biriz." (Yuhanna 10:30)
- Kur'an: "Ey Kitap Ehli! Dininizde aşırıya kaçmayın ve Allah hakkında ancak hakikati söyleyin. Mesih İsa, Meryem oğlu, Allah'ın bir elçisi ve O'nun Meryem'e yönlendirdiği bir kelimedir; O'nun emriyle yaratılmış bir candır. Öyleyse Allah'a ve elçilerine iman edin. Üçü de meysin; bundan sakının, bu sizin için daha hayırlıdır. Şüphesiz Allah bir tek ilahtır. O, oğul sahibi olmaktan münezzehdir." (Sure 4:171) Allah, İsa'ya, "İnsanlara, Beni ve annemi Allah'tan başka ilah edinmi; dedin mi?" diye sorar. İsa bunu reddeder. (Sure 5:116)
- Çelişki: Yeni Ahit, İsa'nın ilahlığını ve oğulluğunu onaylarken, Kur'an bunu açıkça reddeder ve bu tür inançları aşırı veya çok tanrılı olarak nitelendirir.

İsa'nın Çarmıha Gerilmesi ve Ölümü

- Yeni Ahit (İncil): Çarmıha gerilişi ve İsa'nın ruhunu teslim etmesini (ölümünü) anlatır. (Matta 27:35, 50) "Çünkü size her şeyden önce, kendim de aldığım şeyi ilettim: Mesih, Kutsal Yazılara göre günahlarımız için öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılara göre üçüncü gün dirildi." (1 Korintliler 15:3-4)
- Kur'an: "Onlar, Şüphesiz biz Mesih İsa'yı, Meryem oğlu İsa'yı, Allah'ın elçisini öldürdük; dediler. Oysa onu öldürmediler, çarmıha da germediler; fakat onlara ona benzeyen bir başkası yapıldı. Şüphesiz ki, bu konuda ihtilaf edenler şüphe halindedirler. Onlar, varsayıma uymaktan başka bir şey bilmezler. Ve onu öldürmediler, bu kesindir." (Sure 4:157)
- Çelişki: Yeni Ahit, İsa'nın çarmıha gerilerek ölmesini kurtuluşun merkezinde yer alan bir olay olarak detaylandırırken, Kur'an bu olayın gerçekleştiğini reddeder ve onu bir yanılısma veya başkasının yerine geçme eylemine bağlar.

Teslis Kavramı

- Yeni Ahit (İncil): "Gidin ve bütün uluslardan öğrenciler yetiştirin, onları Baba'nın, Oğul'un ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin." (Matta 28:19) "Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un birliği hepimizle birlikte olsun." (2 Korintliler 13:14)
- Kur'an: "Şüphesiz ki, Allah için üçüncüsüdür" diyenler inkâr etmişlerdir. Oysa tek bir ilah vardır. Eğer bu sözlerinden vazgeçmezlerse, onlardan olan inkârcılara çok şiddetli bir azap vardır." (Sure 5:73) "Üç" demeyi açıkça yasaklamaktadır. (Sure 4:171)
- Çelişki: Yeni Ahit, Tanrı'nın üçlü bir varlık olduğu anlayışını desteklerken, Kur'an bunu küfür olarak kınamakta ve çok tanrıcılıkla eşdeğer tutmaktadır.

Kurtuluş ve Kefaret

- Yeni Ahit (İncil): "Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı; fakat Mesih İsa'da olan kurtuluş sayesinde, O'nun lütfuyla karşılıksız olarak aklanmışlardır." (Romalılar 3:23-24) "Çünkü lütuf sayesinde imanla kurtuldunuz; bu sizin eseriniz değil, Tanrı'nın armağanıdır; kimse övünmesin diye." (Efesliler 2:8-9)
- Kur'an: "Hiç kimse başkasının yükünü taşıyamaz. İnsan için ancak çabaladığı [iyilikten] başka bir şey yoktur." (Sure 53:38-39) "Allah bir kula ancak kendi gücünün yettiği kadar yük yükler. İnsan, kazandığı [iyiliğin] karşılığını görür, işlediği [kötülüğün] de cezasını çeker." (Sure 2:286)
- Çelişki: Yeni Ahit, kurtuluşu İsa'nın miras alınan günah için yaptığı kurbanla ilişkilendirirken, Kur'an vekaleten kefarete olmaksızın bireysel sorumluluğu vurgular.

Önceki Peygamberlerin ve Kutsal Yazıların Rolü

- Yeni Ahit (İncil): "Tanrı, geçmişte çeşitli zamanlarda ve çeşitli şekillerde peygamberler aracılığıyla atalarımıza konuştu; bu son günlerde ise Oğlu aracılığıyla bize konuştu." (İbraniler 1:1-2)
- Kur'an: "Ve biz, onların izinden giderek, Meryem oğlu İsa'yı gönderdik; o, kendisinden önce gelen Tevrat'ı tasdik etti ve ona İncil'i verdik... Öyleyse İncil ehli, Allah'ın orada indirdiğiyle hükmetsin." (Sure 5:46-47) "Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; fakat o, Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur." (Sure 33:40) "Kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra da "Bu Allah'tandır" diyenlerden, yani önceki metinleri tahrif edenlerden sakındırır. (Sure 2:79)
- Çelişki: Yeni Ahit, İsa'yı halefi olmayan nihai vahiy olarak konumlandırırken, Kur'an Muhammed'i son peygamber olarak tanıtır ve İncil'in (Yeni Ahit İncili de dahil olmak üzere) bozulduğunu, bu nedenle Kur'an'ın gerekli olduğunu öne sürer.

Bu çelişkiler, metinlerin ortak figürler (İsa gibi) ve doktrinler hakkındaki farklı iddialarından doğrudan kaynaklanmaktadır. Yeni Ahit, İsa'yı ilahi kurtarıcı olarak merkeze alırken, Kur'an, Hristiyan inançlarını sapma olarak görerek, enkarnasyon veya tesbih olmaksızın tek tanrıcılığı savunmaktadır.

2. Kur'an İçindeki İç Tutarsızlıklar

Bunlar, ayetlerin yalnızca metne dayanarak teolojik, tarihi veya kozmolojik konularda çelişiyor gibi görüldüğü noktalardır. İslam alimleri bunları genellikle nesih (hükümden çıkarma), bağlamsal yorum veya dilsel nüanslar gibi kavramlar aracılığıyla çözerler.

Yaratılış Zaman Çizelgesi: Göklerin ve Yeryüzünün Oluşum Günleri

- "Rabbimiz Allah'tır; O, gökleri ve yeri altı günde yarattı." (Sure 7:54)

- "De ki: Yeryüzünü iki günde yaratamı inkar mı ediyorsunuz?... O, dağları dört günde yarattı... Ve onları yedi gök kubbe olarak iki günde tamamladı." (Sure 41:9-12)
- Tutarsızlık: Bazı ayetlerde toplam yaratılış süresi altı gün olarak belirtilirken, diğerlerinde ayrıntılı sıralama sekiz güne ulaşmaktadır.

Yaratılış Sırası: Önce Dünya mı, Yoksa Gökler mi?

- "Yaratılması daha zor olan siz misiniz, yoksa Allah'ın yarattığı gök mü? O, gökleri yükseltti ve ona düzen verdi... Sonra da yeryüzünü yaydı." (Sure 79:27-30)
- "Yeryüzünde bulunan her şeyi sizin için yaratan O'dur. Sonra göğe yöneldi ve onu yedi gök kubbe yaptı." (Sure 2:29)
- Yeryüzünün yaratılışıyla başlar, sonra göklere yönelir. (Sure 41:9-12)
- Tutarsızlık: Bazı ayetler önce göklerin, sonra yerin yaratıldığını ima ederken, diğerleri yerin göklerden önce yaratıldığını anlatmaktadır.

İlk Müslüman kimdi?

- "De ki: Şüphesiz ben, Allah'a teslim olanların (Müslümanların) ilki olmaya emredildim." (Sure 6:14)
- "Ve bana, İslam'da Allah'a ilk secde edenlerin başı olmam emredilmiştir." (Sure 39:12)
- İbrahim oğullarına şöyle der: "Allah sizin için dini seçti; öyleyse ancak İslam dini içinde (Müslüman olarak) ölün." (Sure 2:132)
- Musa, Allah'ın işaretlerini görünce iman eden ilk kişi olarak tanımlanır. (Sure 7:143)
- Tutarsızlık: Muhammed'in "ilk" Müslüman olduğu belirtiliyor, ancak İbrahim ve Musa gibi daha önceki peygamberler de Müslüman veya ilk inananlar olarak tasvir ediliyor.

Dinde Zorlama

- "Dinde zorlama yoktur. Hakikat, batıldan apaçık ortadadır." (Sure 2:256)
- "Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlarla savaşın... ta ki onlar gönüllü bir teslimiyetle cizyeyi ödeyene ve kendilerini boyun eğmiş hissedene kadar." (Sure 9:29)
- "Ve onlarla savaşın, ta ki kargaşa ve zulüm kalmayınca, her yerde adalet ve Allah'a iman hüküm sürüninceye kadar." (Sure 8:39)
- Tutarsızlık: Bir ayette dinin zorla kabul ettirilmesi yasaklanırken, diğer ayetlerde inanmayanlarla boyun eğene veya haraç ödeyene kadar savaşılması emrediliyor.

Kötülüğün ve Sapmanın Kaynağı

- "Onlara bir iyilik gelirse, 'Bu Allah'tandır'; derler; kötülük gelirse de, 'Bu sendendir (Ey Peygamber!)'; derler. De ki: 'Her şey Allah'tandır." (Sure 4:78)
- "Ey insan, sana gelen her iyilik Allah'tandır; fakat sana gelen her kötülük ise senin (nefsin) işidir." (Sure 4:79)
- "O'nun yarattığı şeylerin şerrinden" sığınır; bu da Allah'ın kötülük yarattığı anlamına gelir. (Sure 113:1-2)
- Tutarsızlık: Kötülük bazı bağlamlarda Allah'a atfedilirken, başka yerlerde yalnızca insan eylemlerine veya ruhlarına atfediliyor.

Kıyamet Gününde Şefaaf

- "Öyleyse kendinizi, bir nefsin diğereine fayda vermeyeceği ve şefaaflerinin kabul edilmeyeceği bir günden koruyun." (Sure 2:48)
- "Öyleyse kendinizi öyle bir güne karşı koruyun ki, o gün bir kimse diğereine fayda vermeyecek, ondan hiçbir karşılık kabul edilmeyecek, şefaaf de ona fayda vermeyecektir." (Sure 2:123)
- "O gün, Allah'ın izin verdiği kimseler dışında hiçbir şefaafçilik fayda vermez." (Sure 20:109)
- Tutarsızlık: Bazı ayetlerde şefaaf açıkça reddedilirken, diğereinde Allah'ın izniyle şefaaf mümkün kılınmıştır.

Günahın Yüklerini Taşımak

- "Hiçbir yük taşıyıcı, başkasının yükünü taşıyamaz." (Sure 6:164)
- "Hiçbir yük taşıyıcı başkasının yükünü taşıyamaz." (Sure 17:15)
- "Kıyamet gününde, kendi yüklerini tam olarak kendileri taşıyınlar, bir de bilgisiz olanların, yani kendilerini saptırdıkları kişilerin yüklerinden bir kısmını da." (Sure 16:25)
- Tutarsızlık: Kimse başkasının günahlarını tek başına taşıyamaz, ancak yanılıcı liderler kandırdıkları kişilerden ek yükler taşırlar.

Şarap: Yeryüzünde yasak ama cennette!

- "Ey iman edenler! Sarhoş edici içkiler ve kumar... şeytanın işi olan iğrenç şeylerdir. Bunlardan sakının." (Sure 5:90)
- "Orada [cennette] su nehirleri, süt nehirleri, şarap nehirleri vardır; içenler için büyük bir sevinçtir." (Sure 47:15)
- Cennet şarabını saf ve sarhoş etmeyen bir şey olarak tanımlar. (Sure 76:21)
- Tutarsızlık: Şarap yeryüzünde kötü olarak kınanırken, cennette bir ödül olarak vaat ediliyor.

Bedir Savaşı'ndaki Melek Sayısı

- "Allah sana Bedir'de yardım etmişti... Ben de sana bin melek ile, saf saf yardım edeceğim." (Sure 3:124)
- "Evet, eğer sebat ederseniz... Rabbiniz size beş bin melek müthiş bir saldırı düzenleyerek yardım edecektir." (Sure 3:125)
- Tutarsızlık: Melek takviyelerinin sayısı, birbirine yakın ayetlerde 1.000, 3.000 veya 5.000 arasında değişmektedir.

Ölümde Ruhları Kim Alır?

- "Ölümde ruhları alan Allah'tır." (Sure 39:42)
- "Sizinle görevlendirilen Azrail, ruhlarınızı alacaktır." (Sure 32:11)
- "Melekler ölümde ruhlarını aldıklarında (onların hali ne olacak?)" (Sure 47:27)
- Tutarsızlık: Ruh alma eylemi doğrudan Allah'a, tek bir meleğe veya birden fazla meleğe atfediliyor.

Bu örnekler, Kur'an metninin yüzeysel olarak çelişkili görüldüğü alanları vurgulamaktadır. Bununla birlikte, İslami tefsir, Kur'an'ı 23 yıl boyunca vahyedilmiş bütüncül bir metin olarak ele alarak uzlaştırmalar sağlamaktadır.

3. Genel Eleştiri: Teolojik ve Mantıksal Çıkarımlar

Kur'an, Yahudi-Hristiyan unsurlarını yeni bir tek tanrılı çerçeveye uydurmak için yeniden yorumlayan 7. yüzyıl metni olarak görünse de, bunu yaparken Yeni Ahit ile uzlaşmaz çatışmalar yaratmaktadır. Teolojik olarak, İslam'ın İsa'nın ilahlığını ve kefareti reddetmesi, Hristiyan müjdesinin özünü -Mesih'in kurbanı aracılığıyla lütuf yoluyla kurtuluşu- baltalamaktadır. Mantıksal olarak, Kur'an İncil'in orijinal gerçeğini onaylıyorsa (Sure 5:46-47) ancak kanıt olmadan bozulma iddiasında bulunuyorsa, şüphecilğe davet eder. İçsel tutarsızlıklar ayrıca insan etkisini de düşündürmekte ve İncil'in değişmeyen gerçeğe yaptığı vurguyla çelişmektedir: "İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır." (İbraniler 13:8)

Bu eleştiri, İncil'de uyarıldığı gibi Muhammed'i potansiyel olarak sahte bir peygamber olarak konumlandırıyor: "Ama biz veya gökten bir melek bile size bildirdiğimizden başka bir müjde bildirirse, Allah'ın laneti altında olsunlar!" (Galatyalılar 1:8)

4. Varsayımsal: İsa'nın İncil'deki sözlerine dayanarak Müslümanlara neler söyleyebileceği

"İbrahim'den önce ben vardım!" (Yuhanna 8:58) "Ben ve Baba biriz." (Yuhanna 10:30) "Beni gören, Baba'yı görmüştür. Nasıl olur da Bize Baba'yı göster diyebilirsiniz?" (Yuhanna 14:9) "Sahte peygamberlere dikkat edin. Koyun kılığına bürünmüş olarak gelirler, ama içlerinde yırtıcı kurtlardır. Onları meyvelerinden tanırsınız." (Matta 7:15-16) "Çünkü birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçok insanı aldatacak." (Matta 24:11) "Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve mümkünse seçilmişleri bile aldatmak için büyük işaretler ve mucizeler gösterecekler." (Matta 24:24) "Herkes sizden iyi söz ettiğinde vay halinize! Çünkü ataları sahte peygamberlere böyle davranmışlardı." (Luka 6:26) "Ben yol, gerçek ve hayatım. Kimse Baba'ya benim aracılığım ile gelmeden ulaşamaz." (Yuhanna 14:6) "Ben kapıyım; benden giren kurtulacaktır." (Yuhanna 10:9) "Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman eden sonsuz hayata sahip olur ve yargılanmaz, ölümden hayata geçmiştir." (Yuhanna 5:24) "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi; O'na iman eden herkes yok olmasın, sonsuz hayata sahip olsun diye. Çünkü Tanrı Oğlu'nu dünyayı yargılamak için değil, O'nun aracılığıyla dünyayı kurtarmak için gönderdi. O'na iman eden yargılanmaz, fakat iman etmeyen zaten yargılanmıştır, çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir." (Yuhanna 3:16-18) "Ey yorgun ve yük altında olanlar, bana gelin, ben size rahatlık vereceğim." (Matta 11:28)

5. Varsayımsal: İncil'deki Sözlerine Dayanarak Havarilerin Müslümanlara Söyleyebilecekleri Şeyler

Dirilmiş Mesih'in görgü tanıkları ve Kilise'nin kurucuları olan havariler, İsa'nın ilahlığını küçümseyen, lütuf müjdesini değiştiren veya O'ndan doğrudan aldıklarıyla çelişen "yeni" bir vahiy getiren her türlü mesaja karşı defalarca uyarıda bulundular. Yeni Ahit bakış açısından, Kur'an'ın çarmıha gerilmeyi, Teslis'i ve yalnızca Mesih aracılığıyla kurtuluşu reddetmesi, "başka bir müjde" ve Oğul'un reddi olarak en sert kınamalarına yol açacaktır.

Pavlus (Yahudi olmayanlara gönderilen elçi):

- "Mesih'in lütfuyla sizi çağırana bu kadar çabuk terk edip, aslında hiç de müjde olmayan başka bir müjdeye yönelmenize hayret ediyorum. Görünüşe göre bazı insanlar sizi yanıltmaya ve Mesih'in müjdesini çarpıtmaya çalışıyorlar. Ama biz veya gökten bir melek bile size müjdeden başka bir müjde vaaz ederse, sonsuza dek lanetlensin!" (Galatyalılar 1:6-8)
- "Daha önce de söylediğimiz gibi, şimdi de tekrar söylüyorum: Eğer bir kimse sizin kabul ettiğinizden başka bir müjdeyi size vaaz ediyorsa, sonsuza dek lanetlensin!" (Galatyalılar 1:9)

- “Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? Gözlerinizin önünde İsa Mesih’in çarmıha gerildiği açıkça görülyordu. Sizden tek bir şey öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh’u kanunlara uyarak mı, yoksa duyduklarınıza inanarak mı aldınız?” (Galatyalılar 3:1-2)
- “Ama biz veya gökten bir melek bile size bildirdiğimizden başka bir müjde bildirirse, Tanrı’nın laneti altında olsunlar!” (Galatyalılar 1:8 – Pavlus’un kendisinin de tekrarladığı gibi, vurgu için tekrarlandı)
- “Yalancı kimdir? İsa’nın Mesih olduğunu inkâr eden kimsedir. Böylesi kişi, Baba’yı ve Oğul’u inkâr eden, Mesih karşıtıdır. Oğul’u inkâr edenin Baba’sı yoktur; Oğul’u kabul edenin ise Baba’sı da vardır.” (1 Yuhanna 2:22-23, Pavlus’un teolojisini yankılıyor)

Petrus (İsa’nın kilisesini üzerine kurduğu kaya):

- “Fakat halk arasında sahte peygamberler de vardı, tıpkı sizin aranızda da sahte öğretmenler olacağı gibi. Onlar gizlice yıkıcı sapkınlıklar yayacak, hatta kendilerini satın alan egemen Rab’i inkâr edecekler ve böylece kendilerine hızlı bir yıkım getirecekler.” (2 Petrus 2:1)
- “Birçoğu onların sapkın davranışlarının peşinden gidecek ve doğruluk yolunu lekeleyecek... Bu insanlar susuz pınarlar ve fırtınayla savrulan sisler gibidir. En karanlık karanlık onlar için ayrılmıştır.” (2 Petrus 2:2, 17)

Yuhanna (sevilen havari):

- “Sevgili dostlar, her ruha inanmayın; ruhları sınavın, Tanrı’dan olup olmadıklarını görün. Çünkü birçok sahte peygamber dünyaya çıkmıştır. Tanrı’nın Ruhunu şöyle tanıyabilirsiniz: İsa Mesih’in beden alarak geldiğini kabul eden her ruh Tanrı’dandır; İsa’yı kabul etmeyen her ruh ise Tanrı’dan değildir. Bu, Mesih karşıtının ruhudur...” (1 Yuhanna 4:1-3)
- “Yalancı kimdir? İsa’nın Mesih olduğunu inkâr eden kimsedir... Oğul’u inkâr edenin Baba’sı yoktur...” (1 Yuhanna 2:22-23)
- “İnsan tanıklığını kabul ederiz, fakat Tanrı’nın tanıklığı daha büyüktür... Tanrı’nın Oğlu’na iman eden, bu tanıklığı kabul etmiş olur. Tanrı’ya iman etmeyen ise, Tanrı’yı yalancı çıkarmıştır; çünkü Tanrı’nın Oğlu hakkında verdiği tanıklığa iman etmemiştir.” (1 Yuhanna 5:9-10)

Yahuda (Yakup’un kardeşi):

- “Tanrı’nın kutsal halkına bir kez ve sonsuza dek emanet edilmiş olan iman savunmanız için size yazmayı ve sizi uyarmayı gerekli gördüm. Çünkü uzun zaman önce mahkumiyetleri yazılmış olan bazı kişiler gizlice aranızda sızmışlardır. Bunlar, Tanrı’nın lütfunu ahlaksızlık için bir bahane haline getiren ve tek Hükümdarımız ve Rab-bimiz İsa Mesih’i inkâr eden dinsiz insanlardır.” (Yuda 3-4)

Havariler, Kur’an’ın bir meleğın (Cebrail) "son" bir vahiy getirdiğı iddiasını, kendi görgü tanıklılıklarıyla çelişen bir durum olarak gördüler; özellikle de Pavlus’un "gökten gelen bir melek"ın başka bir müjdeyi vaaz edeceğinden açıkça bahsetmesi bu durumu daha da vahim hale getiriyordu.

6. Varsayımsal: Eski Ahit Peygamberleri, İncil’deki Sözlerine Dayanarak Müslümanlara Neler Söyleyebilirlerdi?

Eski Ahit peygamberleri Muhammed’dan yüzyıllar önce konuşmuşlardır, ancak sözleri Tanrı’nın vahiyinin ebedi doğasını, ilahi bir Mesih’in gelişini, Tevrat’ın ahdinin kesinliğini ve Tanrı adına konuşan ancak O’nun önceki sözleriyle çelişen sahte peygamberlere karşı ciddi uyarıları ortaya koymaktadır. İncil açısından bakıldığında, İbrani Kutsal Yazılarında önceden bildirilen ilahi Oğul’u inkar ederken "peygamberlerin mühürü" olduğunu iddia etmek, en büyük sahte kehanet olarak görülecektir.

Musa (Tora’nın geldiğı en büyük peygamber):

- “Eğer aranızda bir peygamber veya rüyalarla kehanette bulunan biri belirir ve size bir alamet veya mucize bildirirse ve bildirilen alamet veya mucize gerçekleşirse ve peygamber, ‘Başka tanrıları (tanımadığınız tanrıları) izleyelim ve onlara tapalım’ derse, o peygamberin sözlerine kulak vermeyin... O peygamber öldürülmelidir...

RAB Tanrınız sizi sınavarak, O'nun bütün yüreğinizle ve bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamaya çalışıyor." (Tesniye 13:1-3,5)

- "Ama benim emretmediğim bir şeyi benim adıma söylemeye cüret eden peygamber veya başka tanrıların adına konuşan peygamber öldürülecektir." (Tesniye 18:20)
- "RAB bana dedi ki: '...Onların arasından, senin gibi bir peygamber çıkaracağım ve sözlerimi onun ağzına koyacağım... Eğer bir kimse, peygamberin benim adıma söylediği sözlerime kulak vermezse, onu bizzat ben hesaba çekeceğim.'" (Tesniye 18:17-19 – bu, 7. yüzyılda yaşamış bir Arap peygamberinde değil, Mesih'te gerçekleşmiştir)

İşaya (mesihçi peygamber):

- "Çünkü bize bir çocuk doğdu, bize bir oğul verildi... ve ona Harika Danışman, Kudretli Tanrı, Ebedi Baba, Barış Prensi denilecek." (İşaya 9:6 – bu ayet, Kur'an 4:171'de Tanrı'nın bir oğlu olduğu iddiasının reddedilmesiyle doğrudan çelişmektedir.)
- "İşte, desteklediğim kulum... Ruhumu onun üzerine koyacağım... Adalar onun öğretisine umut bağlayacak... Yeryüzünde adaleti tesis edene kadar asla tereddüt etmeyecek ve cesareti kırılmayacak." (İşaya 42:1-4 – Matta 12:18-21'de İsa'ya atfedilmiştir, Muhammed'e değil)
- "Mesajımıza kim inandı?... O, bizim günahlarımız için delindi, bizim suçlarımız için ezildi... RAB, hepimizin suçunu onun üzerine yükledi." (İşaya 53:1-6 - Kur'an 4:157'de reddedilen, çarmıha gerilen acı çeken kulu anlatıyor)

Yeremya:

- "Peygamberler benim adıma yalan peygamberlik ediyorlar. Ben onları göndermedim... Size sahte görümler, kehanetler, putperestlikler ve kendi zihinlerinin aldatmacalarını bildiriyorlar." (Yeremya 14:14)
- "Peygamberlerin size söylediklerine kulak asmayın; sizi sahte umutlarla dolduruyorlar. Onlar kendi hayallerinden çıkan rüyaları anlatıyorlar, RAB'bin ağzından çıkanları değil." (Yeremya 23:16)

Malaki (Eski Ahit'in son peygamberi):

- "Bakın, RAB'bin o büyük ve korkunç günü gelmeden önce size peygamber İlyas'ı göndereceğim... Yoksa ben gelip ülkeyi tamamen yok edeceğim." (Malaki 4:5-6—İsa'nın Matta 11:14'te belirttiği gibi Vaftizci Yahya'da gerçekleşmiştir ve Eski Ahit peygamberlik çizgisini kapatmaktadır)

Davut (peygamberlik yeteneğine sahip kral ve mezmur yazarı):

- "Oğlunu öp, yoksa öfkelenir ve yolun seni yıkıma götürür... Ona sığınanların hepsi ne mutlu!" (Mezmun 2:12)
- "RAB, Rabbime diyor ki: 'Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar sağımda otur.'" (Mezmun 110:1 - İsa'nın ilahiliğinin kanıtı olarak Matta 22:41-46'da alıntılan ayet)

Eski Ahit peygamberleri, daha sonra ortaya atılan ve önceden bildirdikleri ilahi Oğul'u inkar eden, Tevrat'ı kanıt olmadan bozulmuş olarak yeniden yorumlayan veya yeni yasalar ekleyen her türlü peygamberlik iddiasını, Musa ve Yeremya'nın kınadığı aldatmaca olarak görürlerdi; bu, "emredilmemiş bir söz söylemek" ve insanları Tanrı'nın asla değiştirmeyeceğine yemin ettiği ebedi ahitten uzaklaştırmak anlamına gelirdi (Mezmun 89:34; 105:8-10).

Bu geliştirilmiş belge, Eski Ahit peygamberlerinden İsa ve havarilerine kadar uzanan, ebedi Oğul'u küçümseyen ve lütuf yerine amelleri koyan her türlü vahye karşı tek bir sesle birleşmiş daha kapsamlı bir İncil korosunu sunmaktadır. "İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. Her türlü yabancı öğretiye kapılmayın." (İbraniler 13:8-9)